

FUTBOL ANNE GİBİDİR

İngilizler futbolu oyun olarak keşfettiklerinde tek amaçları vardı oyun oynamak ve bir araya gelerek mutluluklarına mutluluk katmaktı. Futbol popüler olup insanlığa ait bir olgu olup, federasyonlarının kurulduğunda bunların tek amacı vardı futbol yolu ile kitlelerin spor yapması ve yaşam kalitelerini geliştirmesiydi.

Futbol kulüplerini amacı futbolu yaygınlaştırmalarının yanı sıra, futbol olgusunu topluma yayarak toplumsal fayda sağlamak ve topluma seyir zevki olan bir güzellik sunmaktır. Futbolcuların en temel amacı ise, futbolu bir yaşam biçimi haline getirerek mesleki başarı kazanmanın yanı sıra, bir gruba ait olabilmenin mutluluğunu yaşamaktır. Futbola ait ürünler üreten şirketlerin temel amacı ise, futbolcuların işini kolaylaştırmak için onlara lojistik destek sağlayarak futbolcuların işini kolaylaştırmak ve onların rahat etmesini sağlayarak ayakta kalmak ve büyümektir. Antrenörlerin amacı ise futbolcularını geliştirerek belirlenen hedeflere ulaşarak var olmayı sağlamak ve süreklilik kazanmayı başarmaktır.

Yayıncının görevi futbolu kitlelere ulaştırmak ve seyredilmesini sağlamak, gazetecinin görevi ise okuyucularına futbolu ve orada olanları yazarak hizmet etmek sevdasındadır. Bilim adamları, araştırmacılar, sponsorlar ve futbolun içinde, dışında, ortasında, kenarında vs olan herkes futbol varsa vardır ve futbolla anlam kazanır. Ve bu herkesin görevi de, başkalarının işini kolaylaştırmak gibi değerli ve o kadar da kutsal bir misyon taşımaktadır.

Seyircinin görevi de takımını desteklemek, futbola güzellik katarak büyü bir hale getirerek stadyumları şölene çevirmektir.

Seyirci veya taraftarlar futbolu güzelleştirmek için vardır ve onlar olmadan futbol pek te futbola benzemez.

Futbol tek bir takımla oynanamayacağına göre rakibe ve rakiplere ihtiyaç vardır. Bu oyunun kuralları üç ihtimallidir ve önceden pek kestirilemez.

Futbolu futbol yapan da bu gizemli özelliği değil midir. Maçın sonucunu bırakalım futbolcular ve onların performansı belirlensin. Seyirci ve taraftarların yapacağı temel şey ise, önce futbolu sevmek ve futbolun değerlerini temel yaşam felsefesi yaparak, futboldan keyif almaya çalışmak olmalıdır.

Savaşmayı, ölmeyi, kurban olmayı, kavga etmeyi, düşman yaratmayı değil, keyif almayı, eğlenmeyi ve stadyumları şölene çevirmeyi, dost kazanmayı hedeflemelidir seyirci ve taraftar. Bunları yapabilecek kadar zeki ve akıllıdır insanlar. Geleneksel Türk karakteri de açık sözlü, misafirperver, duygusal, verici, hoşgörülü, büyüğüne saygılı, küçüğünü koruyan değil midir?

O halde bu kavgalar nedir?

Futbol, herkesi içine alacak kadar geniş yürekli, cömert, ve bereketli, doğurgan, şevkatli bir anne gibidir. Annemiz bizler için ne kadar kutsaldır değil mi?

Annemize biraz saygı ve ilgi lütfen?

Turgay BİÇER